

re forhold i Farum Kommune. Men alt det, der ligger udenom, er der ikke nogen, der undersøger, sådan som det ser ud i dag. Det er alt det, vi mener, det er væsentligt, at undersøgelseskommissionen kommer i gang med at undersøge, og jeg synes, at regeringspartierne skylder os svar på, hvordan man vil få undersøgt det, ud over at sige, at der skal sættes en ny undersøgelse i gang, når eventuelle straffesager er afsluttet engang om mange år.

Men hvordan skal vi ellers her og nu finde ud af, hvad det er, vi skal rette op på, så det samme ikke kan ske i en anden kommune? Ved vi reelt, hvordan det undgås, at andre kommuner kommer ud på samme skråplan, uden at der bliver grebet ind, hvis vi ikke får igangsat en undersøgelse af, hvad det var, der gik galt i Farum? Det har vi ikke lyst til at risikere, og derfor mener vi, at vi skal have undersøgelseskommissionen nu.

Samtidig har der været en debat om retssikkerheden. Her vil jeg gerne endnu en gang markere, at vi fra flertallets side ønsker at sikre retssikkerheden bedst muligt, og derfor er vi meget glade for, at Justitsministeriet har sagt, at i praksis kan det godt lade sig gøre at tilrettelægge undersøgelseskommissionens arbejde på en sådan måde, at man ikke forringer nogens retssikkerhed ved at tale sammen om, hvem bagmandspolitiet forestiller sig skal inddrages i eventuelle straffesager.

Det kan også sikres, at de pågældende selvfølgelig ikke bliver afhørt af undersøgelseskommissionen, inden de skal afhøres under en eventuel straffesag, men undersøgelseskommissionen kan på et senere tidspunkt inddrage dem. Det ligger nemlig i det kommissorium, som Justitsministeriet har lavet en skitse til, at undersøgelseskommissionen får mulighed for at inddrage alt, hvad undersøgelseskommissionen finder relevant.

Det er blevet sagt i debatten i dag, at undersøgelsen skal gå tilbage til 1990. Men det fremgår samtidig, at undersøgelseskommissionen har mulighed for at gå endnu længere tilbage, hvis den finder, det er relevant, ligesom det fremgår, at undersøgelseskommissionen også kan inddrage andre forhold end dem, der er opremset, hvis den finder, det er relevant for at finde frem til, hvad der gik galt i Farum Kommune og i det manglende tilsyn.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg forstår på Enhedslisten, at undersøgelserne ikke må kollideres med hinanden.

Kl. 15.30

Fru Line Barfod nævner tilsynsmyndigheden som eksempel. Hvis jeg var forsvarer for hr. Peter Brixtofte, ville jeg indkalde tilsynsmyndighedens personale til straffesagen for at høre, hvorfor man ikke greb ind tidligere, og det ville jeg som advokat bruge som en undskyldning for hr. Peter Brixtofte. Men dermed er de også blevet en del af straffesagen, og så vil det jo kollideres, hvis det også skal gennemgås i kommissionsundersøgelsen. Hvordan vil fru Line Barfod klare det? Fru Line Barfod behøver ikke at svare i dag, lad bare eftertiden vise, at jeg fik ret.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Bare ganske kort til fru Birthe Rønn Hornbech: Selvfølgelig kan forsvarerne inddrage en lang række personer. De kan også inddrage tidligere ministre, og hvis det under en straffesag f.eks. kommer til en debat om de indgreb, den daværende miljøminister foretog over for Farum Kommune, vil det være naturligt, at man indkalder den tidligere miljøminister, hr. Svend Auken, som vidne. Men der vil næppe komme noget frem, som ikke allerede har været fremme i pressen.

Hvis anklagemyndigheden ikke mener, det giver problemer for straffesagen, at man har indkaldt den tidligere miljøminister som vidne i undersøgelseskommissionen inden da, skulle der ikke være de store problemer med det. Men hvis man vurderer, at det kan give problemer, må man jo vente med at indkalde den tidligere miljøminister, til han har været afhørt under straffesagen, så det er altså praktisk muligt at tilrettelægge tingene, så retssikkerheden sikres bedst muligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 62 stemmer (S, DF, SF og EL) mod 49 (V, KF, RV og KRF).